

BORSSZEM JANKÓ

A KOSZTOSOK.

Gazdasszony. Ejnye lelkeim, ha mind kikapdossák a gombócot, mi marad a többinek?

Delegáció.

Kálnoky gróf szűzbeszéde az albizottságban.

— Hivatalos szerkesztés a profánus külvilág számára. —

KÁLNOKY gróf felvilágosítást nyújtott a külső helyzetről. Következésképp: Oroszország . . . . . Törökország . . . . . Németország . . . . . Franciaország . . . . . E világos képből az összes hallgatóság megértette, hogy . . . . . és tudomásul vette mikép . . . . . Ami a fölkelés indokait illeti, természetesen, hogy . . . . . minélfogva kétségkívül . . . . . de valószínűleg . . . . . ámbár meglehet . . . . . és esetleg . . . . . (Taps. Eljén.) A külügyminiszternek e szavai ép oly kedvező benyomást tettek, mint a fölkelők által használt fegyverek eredetire vonatkozó azon megjegyzése, hogy a puskák . . . . . a löszerek . . . . . (Helyeslés.) A gabonaneműek provenientijáról, melyekkel a fölkelőket ellátják, bizonyos azon tény, hogy . . . . . Nem kevésbé . . . . . (Helyes!) . . . . . (Ugy van!) . . . . . (Halljuk!) . . . . . és . . . . . az . . . . . ott . . . . . (Dörgő helyeslés!) . . . . . ? . . . . . (Viharos eljén!)

Orosz tábornoki felkészöntések.

I.

Skobelev.

SRATYIK! Nem borral iszom, mert in vino veritas. Az irigy és gyanakvó ellenség — mely tajték-turva leleselkedik ármányainak falai mögött, hogy megdöntsön — ne tudja meg az igazat. Ugy is többet látnak már bele a kártyáinkba, bár földabroszokkal helyettesítjük azokat. Iszom vízzel, a tiszta vízzel, a mely életet; az életvizével, diákul: aqua vitával. Iszom pálinkával, az nekünk akár a víz. Tehát mind a vizig, még pedig az Adriáig, szárazon — ezt izenem Ausztria-Magyarországnak, mely testvéreinket elnyomja. De az elnyomott fölkel, ami ruganyosságát bizonyítja. Nem fogom gondolatimat nyíltan kimondani, hanem majd csak diplomatai leplezetésbe burkolva, távoli czélozgatással kívánom, hogy vigye el az ördög Ausztria Magyarországot! Nincs ennél hitványabb birodalom a világon. Különben mi semlegesek vagyunk és nagyrabecsüljük a szomszéd-birodalmat.

II.

Csernajeff.

A vizivó víziókban szenved s én sok vizet ittam. Mit érdemel az oly birodalom, mely a civilizációban annyira elmaradt, hogy a zsidót még csak agyon sem veri? Eltörlést! — minek következtében én Ausztria-Magyarországot ezennel a föld színéről eltörlöm, alapítok helyébe egy krivoscsiai birodalmat s kinevezem csárjának Aksakoffot, aminthogy egy izben már szerb királyt is csináltam. Egyébiránt semlegesek vagyunk és szívünk mélyéből tiszteljük az osztrák-magyarokat.

III.

Doktorow.

Én vagyok a beteg emberek doktorowa. Most Ausztria beteg. Tulterhelte a gyomrát Bosniával és Herczegovinával. Adjunk neki be, hadd adja ki. Hogy aztán az orrát ne üsse többé a keleti kérdésbe, arról czrnagorai barátainak — az orrgazdaság művelői — majd gondolkodnak. Kívánom, hogy mélyen tisztelt szomszédunk, ki iránt a semlegesség legnemesb érzelmeivel viseltetünk, jusson mielőbb tönkre. Na zdruv!

Mediciner Arisztotabelesz aforizmái.

— Mi orvosdoktorok mind magas származásuak vagyunk. Egyik üsünk Medici herczeg, a másik üsünk plane király: Tudor.*

— Tudorról jut eszembe Fodor. Nagy balneologus. Legalább a mi bálunkban nagy neologus volt. Roszul tánczol.

— Hallom, Fodorunk balneologus társa néhány napra lejön ide Bécsből. Mi mediczinerek Schiller mondásával a »Glockéből« fogjuk őt fogadni: »Doctor Seegen kommt von oben!«

*) Hát a Delmedico asaláni csináló kutya?

Bukov. Abs.

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK.

(Egy Debreczeni professzor diszmondásából.)

— Szó szerint. —

- Verjen meg a csudálatos jégeső.
  - Eredj, bujj a lyukba, barom.
  - Ne bámulj, mint a juh.
  - Vessen meg a gustusod.
  - Te elkarhozott macskamajomképű.
  - Fordítson fel az isten nyila.
  - Nem hallom, ugatsz vagy imádkozol?
  - Marhitson meg az ur isten.
  - Hangosan beszélj, nem úgy mint mikor az alföldi kanász a bunda alól bőfög.
  - Innád meg, a mit ettél.
  - Marha röhögő bivaly, kössön fel nagyapád
  - Takarodj a fenekedre.
  - Menkü üsse meg az éhes nyakadat.
  - Fiam, hogy pimasznak a fia vagy, arról nem tehetek.
  - Tegnap is olyat ásitottál, hogy majd kifordult a fejed a szádon.
  - Isten nyila üsse meg hátulról a feneked.
  - Dinsztoljon meg az ördög.
  - Ne tessék hát gatyázní.
  - Üssön meg a menkü benneteket, süldő kutyák.
  - Épen ugy elmondaná ezt a szöke malacz.
  - No látod, ezért kaptál egy kis ábrázat ébresztőt. (T. pofot).
- (Nem valami szép dolgok ezek. De ha nem menti is, legalább megmagyarázza e kifakadásokat a nebulók nagy részének magaviselete. -- A szerk.)

A Dolfi Krachmandl ezvikkerje

Kredit 200.

Kredit 150.

Kredit 125.

Kredit 100. 80

Farsangi divattudósítás.

Az IDEI farsang divatja igen találékony természetű. Ugyszólván csak új ruhát lehet viselni. Legújabb divatnak némi biztossággal a legutolsó mondható. Az új színek közül különösen kedvelt a sörszin, mely komlózöld derékből és malátabarna szoknyából áll. A bordeaux-vörös a phylloxera által jóformán elpusztult, de sashegyivel helyettesíthető. A bocchéz fölkelés a barakkvirágszint hozta divatba, valamint az amatisztet, mely »ama tiszt«-nek mindenestre tetszeni fog. Hószín az idén nem járja, ellenben kerevetszin (crevette) Párisban igen kedvelt. A szürke nuance-ok közül leginkább keresik az égszint, t. i. a felhős ég színét. Rózsaszint sokat látni, t. i. a fehér rózsáét.

A kelmék közül legdivatosabbak: a satan merveilleux, mely minden pénzlábnak megfelel, a grosgrain, mely a teljes szemű termést látszik anticipálni, a szőrmentében cirógatott peluche, telthold bőrével szegélyezve, az Atlas Bou-Améma, mely igen sikamlós, a satan duchesse à la Metternich, az arannyal vegyesen áttört rentière, a serge Panine (párisi divat Ohnet »Serge Panine« című darabja nyomán.) Ellenben az illusion eloszlott, a mollra az idő nagyon dúr, s a moiré helyett a soiréet kedvelik.

A szabás igen különféle; leggyakoribb az à la Sabot vagy à la Varronée minta, mely rendszeren à l'aiguille van dolgozva, de a machine à coudre technika is kedvelt. Az uszály a gőzhajóbalban játszott nagy szerepet; Bécsben à la Schlepiczka viselik. A kik tánczolnak, azok elül uszályt nem viselnek. A ruhaderék derekasan ki van vágva, de az övön túl nem szokásos és nem is igen ajánlható, mert különben az ujjak nem tudnák, honnan hiányozzanak.

Diszitmény gyanánt a gyöngy igen gyakori, mely gyöngyvirág alakjában nem is nagyon drága. A virágok közül hölgyeinknek a rónai jáczintot ajánljuk, melyet bálban még nem láttak. Egyáltalában a csinált virág nagy kegyben áll, míg csinálatlant senki sem visel.

Wastagh György urnak.

Budapestben.

Páris, Hôtel Munkácsy, febr. 2.

Kedves Gyurim,
Hallom, baldachint csináltak a számunkra. Az én megkötött kezű Jézusom áldjon meg, ne bolondozzatok! Nem vagyok én se pápa, se király, a feleségem is csak a Munkácsy Miskáné. Azt mondja, beéri ezzel a títullussal. Legkedvesebb neki az a baldachin, mikor egy esernyő alatt sétálhat velem a boulevardon.

Ha czerimónia nélkül mulathatok majd veletek, az lesz az én sátoros ünnepem.

Szervusztok.

Miska.

Ebdüh-rendelet.

Az ebdüh megszüntetésére:

1. Budán semminemű kutyavásárt nem szabad tartani.
2. Akinek kutyabaja van, vagy magát kutyáliter érzi, jelentkezzék a rendőrségnél, hol a szabályszerű szájkossárral elláttatik.
3. Eben gubát cserélni tilos.
4. Nehogy a düh más tárgyak által terjesztessék, ebre pl. hāj nem bizandó.
5. A kültelkek megvizsgálandók, nehogy kutya legyen a kertben.
6. Senkinek veszett hírét költeni nem szabad.
7. A kutyaszorítók állandó rendőri felügyelet alá vétetnek.
8. Akinek eb az inge, az különösen vigyázzon magára.
9. Ebet a karóhoz kötni szorosan tiltatik.
10. Tekintve, hogy kutyaugatás nem hallatszik a mennyországba, az ebkörök torkuk kimélése czéljából erről felvilágosítandók, valamint arról is, hogy ne sokat egyenek, mivel belőlük ugy sem lehet szalonna.

Thaisz Elek s. k.

Apró hírek.

✠ Kisült, hogy a szászok által élesztett »Germania irreudenta«, voltaképen, »mania irreudenta.«

* * *

✠ Az oroszok ugylátszik nem ismerik azt a közmondást, hogy: a ki Szkobeellel köszönt, annak Albrecht főherczeggel felelnek.

* * *

* Hogy ide jutott a párisi krach hire, az érdekeltek soraiban sokan aggódva kérdék, valjon a »P. Npl.« portefeuilletojeja által gründolt »Fridényi bankja« nem-e fog szintén minden krachok utján elbukni? Szerencsére kiderült, hogy az nem a Bontoux vállalata, hanem az Acsádié, mely rendes napi rátáját, mint eddig, ugy ezután is fogja törleszteni. A »Fridényi bank« számos kliense megkönnyebbedve sohajtott föl e hirre s mig couponokat nem láttak ott, ahol méltán megvárhatták, itt kapnak, ahol jogosan nem is számíthattak a beváltásra.

* * *

✠ A Guiteau-pőr befejezése után a védő, tehermentesítő tanukul huszonhat örültet hoz javaslatba. A kényszer zubbonyba öltöztetett elnök hideg zuhanyozás alatt fogja őket megesketni és az agylékelés alkalmazása mellett kihallgatni.

* * *

✠ Szegeden napirenden vannak a Nagy Ibolya falók.

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlébn, itt a meghívó.

De nem a jagászába, hanem a Fo tunába. Dakterlébn, maga egy burkba szöletett, egy boldog ember, én magát szerencsés csinálók.

Egy pür minő még itt nem volt!

Egy pür, a mit hittem, hogy már megszápolt, ójra

kikelt. Nyisson fel a fejét dakterlébn és ógy hallgasson, mint ha maga volna a referent a Bajkay ögyben — elmondok a tényállodék:

Hát todja dakterlébn, az a Borach Goldgelb réges-régen bepürölt engemet 500 florén és járólék erejéig. Ú aztat mondta, hogy 1865-be adott nekem 200 florént, hogy vásároljak be neki az államcsüdörök részére zabot. Én azt mondtam, hogy nekem egy botkát se nem adotti, — átadtam az ögyet az akori ödvégymnek, hát gondolhatja, hojd vagy 10 esztendőig oljan keservesen elhözta azt az ögyet, akár a Rác Pali. Eczere eszibe jot a tekintetes törvényszéknek nekem megítélni — az esköt. Egyéb fájdalom nem is hiányzik annak a törvényszéknek, gandaltam magamba és rágtam a kürmömet, a mi mindig valamit jelent . . . Nü ne vágjon a szavamba dakterlébn, mandak valamit, de csak ógy bizalmasan, csak ógy 4, záge négy szem küzt, ógy a hogy a boldogolt Handler dakterlébnennel szaktam kanferálni, de ne mandjon meg senkinek, nem akarom, hogy a feleségem is megtodjon. Amit a másík boldogolt dakter óral kanferáltam, aztat se nem todta meg soha. — Nü hát irás nincs az 500 florénról, tano nincs, de 500 florén még is van, — mért ne esködnél meg Kóbi? — gandaltam magamba bele és megint rágtam a kürmöm — — megesködtem. Borach meg majd szétogrott dőhibe. Most már nyugodt voltam sokáig.

Eczere csak kezdet üt bántani a váltoláz meg a máj boj, ógy, hogy még a nevét is megmogyorosodta Hédervári Barnabásra, hogy össe meg ötet a gota, és erre fel, hogy elfogyott az aprópénze, kezdet ötet szürni az a bizonyos zab, kapja magát, elmegy az Örczyba, ott szerez magának jotányos föles tanót, azokat bedresziroz a hogy magának legjobb és elvisz mogával a Fortunába, ott felvesznek a protokolt a melybe a két tano bediktálnak, hógy úk világosan latták a mikor nekem Hédervári az 500 florént nóczadik auguszt 1865 10 darab ötvenesbe átadotti, hogy vegyek a csüdöröknek zabot, és ennek alapján most bepürölt engemet homis esköer.

Dakterlébn! — csüdörre . . . akorom mondani küéváltam, mikor az a gitárforma szolgál a kezembe nyomott aztat a züld czédolát! Mégis nem hagyott el a flegmá. Ójra gondolkoztam és rágtam a kürmöm, és kiszoptam belüle egy olan nacerü idé, a milyent a Herr v. Vörös-

hegyi az ü Tojásából semuem. Hédervári, a tanok: mind egy nagy számár egy asinos!

Dakterlébn, majd ha elmegyönk a tárjalásra, deklamirozzon csak annyit: Blau Kóbi ártatlan, mint egy ma szöletett csüdör . . . akarom mondani jerek! Odjanis: 1865-ben még nem is voltak ötvenesek!

Ez hoz maj a maga konyhájára becsölet.

Magamat ajánl . . . mücsede eltüleg? A Hédervári szét fog ogorni dőhibe. Magamat ajánlom, dakterlébn.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Ha megérem 32-ik életévetem, akkora ünnepet csapok az édes magam tiszteletére, hogy még az öreg szót. Gellérten is balerinának fogják elsütögetni az üdvölvő ágyukat. Mert hát a 32-ik életév a legszebb szám egy carthologus életében.

— A Szidonban üldögélünk. »Tudjátok-e, fiuk, melyik a legszababba dabb lap?« »Pökd ki már no!« bödül bele Dákó Pista. »Hát a Magyar Állam, mert az so sincs »kézben.«

— Czudar élet! Elfogyott a gázsí, kiapadt a kredit, meghízott az adósság, az öreg dühös, a blatt sem szuperál. De végre is, mint ultima ratiót, kezembe ragadom a felszabadító eszközt. Ott a revolver — bevágom!

— Az inségeskölcsonök tárgyalásánál egy pár tandíjmentes bölcsész kéne meghívni a t. házba — szakértőnek.

— »Hallod-e Abszi,« liheg rám Ziczer Muki, »tegnap megismerkedtem egy kis lánnyal, hanem mondhatom te, olyan ideális szépet . . .« — »Holszolgál?« — tromfoltam rá én.

— Csúful összekaptam a blatton a Durák Lenczivel. Szemtelen egy firma. El kell járnom ezentul az egyetemre, hogy — ne találkozzunk.

— Ha lesz valaha törvény, melyet meg fogok tanulni, az csak az uzsora törvény lesz.

— A hitelezés jövőben strapáczióval jár majd. Ha uzsorással akarsz beszélni, az indexet a fogházfelügyelő és az ügyész által kell vidimáltatnod, mert az uzsorások lakása a Fortuna épületbe tétetik át.

— Rugdalózik a fiatal mameluk-dékánka. No, majd ha olyan régi professzor lesz, mint én jogonc, majd elcsöndesül.

— Legdicőbb jogtudomány a ferbli. A czukassza az észjog, mert ahhoz mindenkinek közös joga van; s azt azután nemzetgazdaságilag az észjog elvei szerint úgy kezelni, hogy magánjoggá váljék: ez az igazi tudomány! — írja Györbül a Pagát Pepi.

Krazehuber Tóbiás preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Ozu tumm!

Az exlencz von Schmerling regiment, ha nem polldogulta a mótyorokal, hoty fokja polldogullni a grivoscsinézerekel, a gig mék sokal natyop puapár mint a mótyorog? Mert a mótyornál csag orgaszdasák, de a herczegovínerognáll

orr gaszdasák, ami natyon göllemetlen.

Fuacsa asztad, hoty a hohi Krixgomando akkua adta ety orr az exlencz von Rodics, amikua a gattonánag lefágnak asz évét.

No, ha asz exlencz von Rodics olfasa asz ujsákpull, hoty nócz müllionba gereli a paczifikacziann, akkua i melldánn idheti asz efe möllire (delle a lexep urtnval): hoty i mékizs gevesep geltsigel hóditota meg anag itébe a grivoscsinézereget. Hanem eszted fan a hechere bollüdik, montja a barann von Eibischteig, ami ety indim brodektek én hoszám, és epe belle peszellni mekdülltja a loyallidátt.

De a pelse gérdésekebe anál inkáp léhedi pelle peszellni és aszerd gimontog, hogy amid a herr von Heintze irda a mótyorogrull, asz ekeszen asz én völemény. A mótyor henczigés a Hentzi manamenttal natyan

elderpül ety ollan némed cultur heinzegešal viel zá vieh, amid dobošzdolung asz é gitíne genyípe, amid nem ollvasdam, de amit e barann von Eibischteignag elhizeg. Siadam mint ety pornyu, mikua halodam, hotyan ginosz nag a mótyorog a stamvervanti szászogat és uaditotam a naty tihibe, mikua ele adtag negem, a herr von Schwicker hoty leirda, müllen nyomorulldak a némedeg a Mótyor-uaszákpa, hoty nem izs szabát negig szuszogni is nem, bedig oljon jó fanak lakva.

Justament fogunk szuszogni! Én mádułl geszdfé ety fogok szuszogni, mint etven hizó motyor diszno! Lesz ety naty Gébánya asz egesz uaszág, ety stánbruchu reffened, ami fell fogja szállni a makosba, hoty be fognak tyugni a filit és asz orát.

Nem gell félni! Peszelhedung szapadon ebe asz uaszákba, ahun ledipornag a joketyenlésék, ahol m usz á j n danullni a némed nyelf, mindha asztad mógomogádull is nem danullna minden emper sz a b a d o n. A mi nyelfung nem diri a czvanx kurszt. Aztad a schmirzens schrá, amid hoszánk sianag a szászog, meg fogjunk hóllgodni, amidull a herr von Nemini, ety sido, be agarja tugni a czüffilizáld Eiróba filit.

Nem engedünk! Ná und ewi nid! amint montya a herr von Blunzenfellner, a Loizl, ami ety indim xinunxgnosz én hoszám. Merd asztad ikoz lesz mintig, amid montya a gelde:

*Nemedsék: müvelldsék, mótyorság: puapársák —
A borban van einschlag, a bierban igosák.*

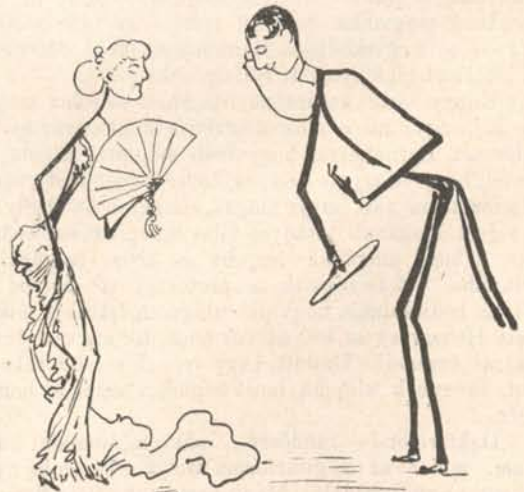
Szó isz!

P. p.

A RENDEZŐ.

Bevezetés.

Főlkérés.

Boldog sassérozás.

Még boldogabb forgás.

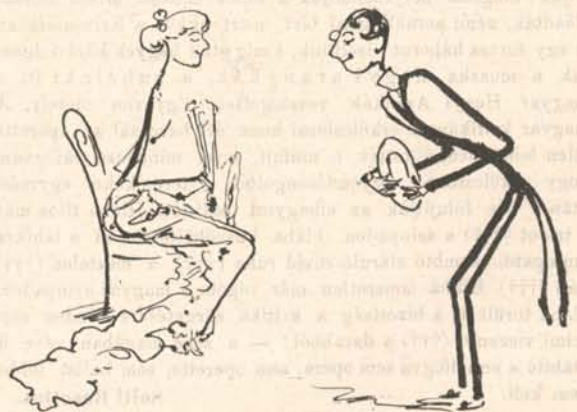
Eté.

Kopogós.

„Húzzad Pali, dísznót adok!”

Compliment.

— Színházi kritikák 20 év múlva. —

Népszínház. „A falu rossza.” Népszínmű 3 felv. Irta Tóth Ede. Minő erkölctelenségnek voltunk tegnap ismét tanúi! Hát hiába harcol a magyar kritika husz év óta a színpad megerkölcösödése mellett, hogy a népszínház igaz gatója szemérmetlenkedik oly darabot támasztani föl, melyben a szó »szerelem« fordul elő, még pedig számtalanszor? Visszaképzelve magunkat abba az időbe — a hál'isten régmúltba — midőn még oly darabokat adtak elő, mint: „Nap és hold,” „Ahol unatkoznak” stb. Tiltakozunk a jó ízlés, az erkölcs, a tisztesség, tiltakozunk lányaink, ártatlan nőtestvéreink, éreynes mamáink, szemérmes ángyaink és szűzies napáink, jól nevelt tantejaink, a családi kötelékek és egyebek nevében ily méltosító férczelmények előadása ellen.

Kopralaghy Pilis.

Nemzeti színház. „Hamlet.” Tragédia 5 felv. Irta Shakespeare. Hogy mért örül meg Ofélia, nem kutatjuk; valószínűleg azért, mert nem tisztességes lányszemély. Tisztességes lány ugyanis otthon ül, férjhez megy, akihez és amikor adják és nem veti magát holmi herczegcské után. Ez az Ofélia (aki bizony okosabban cselekednék, ha a kolostorba menne) kereken kimondva egy rangravágyó fertálmágnánő antik köntösben, olyan demimondeféle (†††) és azt hisszük, hogy a színház — mely utóvégre is nem a mulatság, hanem az erkölcs temploma — ily ledér művek előadásával valahára fel fog hagyni. Azt a „Lear királyt” is a sutba dobhatnák már, mely az apai hülyeséget s a gyermeki hálátlanságot mutatja be és lányainknak bizony nem jóiskola.

Avar Emil.

Népszínház. „A furcsa háború.” Operette 3. föl. Föl kellett-e eleveníteni ezt az operettet? Kérdés. Ma ugyan nem adják többé úgy elő, mint a Hegyi Arankák és Komáromi Maresák idejében, mert valahára oda erkölcsösödöttünk, hogy valóságos nőszemély nem türetek a színpadon, hanem a nőszerepeket is — mint a görög classicus korban — férfiak adják; mégsem helyeseltetjük a fölelevenítést. Mikor először előadták, némi actualitással bírt, mert akkor a Krivosciában is egy furcsa háborút viseltünk, s míg ott a hegyek közt dolgoztak a muszka hegyi aranykák, a rubelek: itt a magyar Hegyi Arankák vesztegettek. Egyazon metely. A magyar kritikának erkölcsbirái husz évi harccsal az operette ellen lehetelenné tették e műfajt, mert mindenre ráfogván, hogy erkölcsrontó, agyondorogolták a termékeket egymásután s ime fölujtják az elhagyott tradíciót. Hiába tilos már a tricót (†††) a színpadon, hiába kűszöböltetett ki a lábikra mutogató, czombtő eláruló rövid ruha (†††), a meztelen (†††) váll (†††). Hiába ismeretlen már régóta a magyar színpadon, hiába törült ki a bizottság a kritika sürgetésére minden szerelmi viszonyt (†††) a darabból! — a zene magában véve is csábító s ennél fogva sem opera, sem operette, sem ballet többé nem kell.

Solti Beotius.

Nemzeti színház. „Az apáca, vagy: az olcsó, avagy az Ajátranghy Pius brevidariuma.” Dráma 4 felv. Irta Tomor. Végre oly darabot láttunk, amelyet a magyar kritika kíván! Nevetni nem lehet egy csöppet sem, a maró szellem, a ledér pajkosság, a kaczer dévajság egy sziporkája sem nyugtalanít. Hig nevetésre mi sem csiklandozza rekesztő izmunkat. Mindjárt az első jelenetben erősítő szender fogja el szemünket. Lehet-e az estét szebben, kellemesebben, hasznosabban tölteni, mint: lóvással? Az este nem arra van-e rendezve? 10¹/₂ óráig édesdeden aludtunk, aztán a rendező esöngetyűje felköltött és kiki haza ment — aludni.

Magyar Álmos.

A falu bolondja.

Dona. Tensur, a nyavallját! Az van küirva a városházánál, »hogy ő nekénytes árverés.« Tudom lesz ott sok kisasszony, kivált ha az ollan szépeket licitánák, mint a millen a Pista tensur vót. Jábo, ollan baka nem terem minden bokorba, mint a millen az vót.

*

Dona. Tensur, a nyavallját! hogyan találkzik ollan ember, a mellik betegség miatt beveszi e karlsbádi bugyogót?

*

Dona. Tensur! Halla?

Tensur. Nem hallom.

Dona. No nem baj, csak e füleit be ne duggya. Mámo, mikor krumpi ütetyi mentünk, gyutott e' hurpang eszemb, peig patent.

Tensur. Ki vele, no!

Dona. Hát aszondom, hogy e kendericét ezenteg kenderliternek kö hinya — meg e zindulatot indugrámnok. Nem igaz?

*

Dona. Tensur, köszönöm e szógálottyát, emenek e Liter Kiló mellé szároz dajkának.

Tensur. Igazán te kutyka?

Dona. Igazán tensur. Szerencsét próbálok, azér hát csak számétsunk.

Tensur. Jól van, te kis gyerek; hiszen az igen egyszerű dolog: csak huzd le az uj eszímádat — azután elmehetsz.

Dona. Ú nyavala! Ú nyavala! Hát én fizessek magának? Ollan nincs. Ollant még nem szabtak — akkor inkább itt maradok.

Adatok a Bumszti-pincze történetéhez.

Z IMÉNT megszűnt Bumszti-pincze fővárosunk történetében nagy szerepet játszott. Már egy 1241-ből való oklevél, mely jelenleg az Ördög-árok hidja alatti levéltárban őriztetik, bizonyítja, hogy ott akkor Tót Janó udvari pinczernarius lakott. Később az ugynevezett partes adnaxae-be t. i. a guzsba kötött részeghez tartozott. A mexicói híres Palenque romjai itt is főtálálhatók, mert a Bumszti századokon át csak palánkkal volt körülveve, mely romban hevert s benne erős pálinkát mértek. Csakugyan sok mexikánert és görbe orrú aztéket lehetett látni. A Bumszti mindig igen ki volt téve az ellenséges betöréseknek, különösen a rendőrök részéről. A török korból Faziret-bej parancsnokot emlegetik, kinek utódjai még most is »facziret«-ek, amiből a magyar »faczért« csinált. A budai basák egy ideig kutya-ól gyanánt használták, de mikor már erre is rossz lett, korcsmát csináltak belőle. 1691 óta főhadiszállás kezdett lenni, de csak a közlegénytől lefelé. A bagázsiai állapotok ott teljes eredetiségükben főtartották magukat. 1715-ben egy híres muszka utazó, Lebujeff ezredes, látogatta meg s le is bujt mélyébe, de nem birt egészen a fenekére jutni. Azóta »lebuje«-nak hitták és Oroszországban is hasonlókat építettek a jobb közönség számára. 1750 ben a zsebmetszők kaszinója itt tanyázott s a Bumszti zsebszeti iskolává alakította át, melybe az egész művelt világ ifjai sereglettek tanulni. Az előadásokat pantomimice tartották. 1760-ban e tanintézet orgyilkolási politechnikummal köttetett össze, mely szintén jó hirnek örvendett. 1763-ki értesítéséből merítette Schiller a »Haramiák« anyagját. Az 1838-ki árvíz a tanárokat és tanulókat kiöntötte belőle s azóta klimatikus gyógyhely volt olyanok számára, kik typhus által akartak öngyilkosok lenni. Természetes, hogy nagy közönsége volt; különben alkohol kúrakra is igen alkalmasnak bizonyult. Utolsó virágzását a csirkefogóknak köszönte, kik ottan tartották bizottsági üléseiket, a nyilvánosság kizártával. A fővárosi rendőrség, mely minden történelmi szellem nélkül szükölködik, a Bumszti megszüntetésével a fővárosi művelődés egy ősi fészket semmisítette meg, melyre az értelmes hazafi vállvonva csak annyit mondott, hogy: »Bumszti!«

Börzeviczy W. M. élczei.

— Szerencsétlen historia ez a mi új hódításunk! Hosszas udvarlásunk eredménye egy Bilek — doux. (Aj, wie bitter!)
 — A generális uraknak tehát ismét nyolcz millió kell, mondom egy osztrák delegátus kollégának. »Der Teufel soll die Herrn Generäle holen!« feleli emez; »hätten sie Acht gegeben, müssten wir nicht 8 geben!« (Gar nicht so löcherlich!)

— Telefonon hallgatni az operát, a gyönyör netovábbja! Az ember hallja a Wiltet és nem látja! (Feun!)
 — Karnevál herczeg kormányformája kétségkívül abszolút, enyhitve krach és mobilizáció által. (Nach berühmten Meustern.)
 — Naponta valóságos harcztéri bulletinek jönnek délről. Ugy látszik: az emberekről csak akkor adnak bulletin, mikor lefeküsznek; a népekről pedig, mikor fölkelnek. (Soll eunem nicht szukommen!)

Herczegovinai távirat.

Corito, február 2. (Saját külön herczegovinai hadi tudósítónktól.) Első fényes győzelme a mi hegyi hőseinknek. Acastofaravalovics Niko kulcsos vitéz, a zsvánkai II. vasrudas ezred élén mára virradó éjjel az ellenséges táborba mászott s aini rozsat sem gyanító osztrák-magyar zseborák soraiban iszonyú vérengzést követett el. Vagy 100 ellenséges portemonnaie foglyokul esett kezeinkbe. A réz csatnak s lecsavart érczgombnak se szere se száma. Holnap éjjel Rabolievics Pero tábornok az osztrák-magyar főhadiszállás, konyha-ablakán fog benyomulni, hogy az ellenséges evőkanalak gros-ját megrohanja és ártalmatlanná tegye. Hős csapataink vakmerősége fölötte áll minden magasztalásnak. A közlegénytől fel a főzsebmetszőig, felírták falbontó rudjaik nyelére e két jelszót: »Budapestre! Bécsbe!«

— A győri »Hazánk«-ből. —

... Mert hát a tanító-képezdek volnának azon intézetek, melyekben a tanerők protekció által válogatott dilettantizmusa, távol a paedagogiai szakértelemtől és merően pszichologiai tanulmányok nélkül gyomrozza a didaktika még zsenge gyermekét. stb.
 (Csak nincsen szebb az élkes és velágos stélusnál!)

— A »Bácska« január 24-iki számából. —

(Színi kritika.)

A »Váljunk el« iránya nemes, irálya ékes, bonyodalmai művészi kézzel szöve-fonva, egymással következetes összefüggésben, minden erőltetés nélkül fejlődnek, míg végre valóban csattanós végben, — kiérdemelt gyengéd pofleves — lelik megoldásukat. Esmék és elmés ötletekben nemkülönbön gyönyörűen alkalmazott ellentétes szólamok s czikázó játszó szójátékokban gazdag darab ez, mely oly andalítóan hat a kedélyre, mint hímes rét illatos virányain üde tisztán kigyózó kristálypatakok kedvesen harmonikus csengése. . . . . A Karnevál úrfival kaczerkódó negédes Terpsychore kisasszony csak imént is egy egész heti szilencziurma kárhoztatta a szerény és szende Thaliát s ebből termé-

szetszerűen kifolyólag egész heti keresetnélküliségre szegény papait és papnőit stb.

(Hát így dudolnak a „Bácska” Beßthy Zsoltjai. Az ilyen relaxiók igazi tozódásai az együgyűségnek.)

— Szerelmes levél. —

Tisztelt kisaszony!

Tartoz szerencsés s boldog új évet kívánok: ezt kedves jó szüleidnek és szép testvéreidnek is. Bár mi lehetne megnyugtatóbb s örvendetesb mint annak tudása hogy Mari! kellinek és nékem is valódi jó hű barátónk a távolban is vigasztalás reánk nézve azon gondolat, hogy a szép hounak gyönyörű lelkes leányai Ti! a valódi angyalok hasonlatosb képmása tisztább keresztyén személyben fohászikokkal kíséritek lépteink.

Ugy hiszem minden férjfi sorsa a Nő!

Szép kéréssem oda terjed, hogy fogadja teljesíteni e figyelmet; ez az által értesül jövő hiedben. Ha enkem meg nem hódít én igenis igazán tisztelem-né ha nem nyer 28—30 évmben érte vágyam szorul anélkül senki mást nem válok most vagy soha mint ha nőm né volna e világon bár magam biztos életem lehet kenyér festészet, — szállásom Pesten és külföldön nőtlennül mint bölcs mint Isten mint Jézus Franklin szegény vándor záródk mindenőt azért; mert mi gazdagabb boldogabb jövőt várhatunk.

Laczi ügyvéd idején lakik Budapesten!

Édes szüleim reményéből ezt!!! Ezek után maradok együtt és mindenjöt kívánva

forron szerető szerelmed

B.

— Sugáruti látnivalóság. —

(Nem lesz látható a művész-estélyen)

A Warschaut	Élet nagyságban felvéve
Izraeliták	Kilenczeres Rablógyilkos
Eléjlesztése	Hosztér Fülöp,
Jelenetese.	Várpalotán és tökéletesen h a s o n.

— Újévi köszöntők. —

I.

Megint múlt el egy év
Az örökségnek tengerébe
Íratlan lap gyanánt
Tár előttünk az új év ideje.

Sok ezer lap telíti
Az örökségnek nagy könyve
Benne — feljegyezve talani
Az emberiség — átka és scerencse

Írjon hát a végzet
Béket ezen új lapra
Az emberi léleknek béket
Áldást város és falura.

Háboru és tüzvészélytől
Mindentől őrizve legyenek
E hűséges kívánatok szivből
Kéményspröktől erednek.

Legalázatosabb tisztelői a kéménysprö bei Herrn Alois Tuna in Apatin.

II.

— Újévi köszöntők. —

»Szikrázik a szives indulat fátylaja,
Cseng, bong a vigasság éneklő hártája,
Virít a tisztelet finom bokrófája,
Új évet köszöntvén Jézus hív szolgája.

Ennek utána is isten életüket
Nyujts, és törölje sokáig vétköket.
Ha pedig kiszóllítja e világból Önöket,
Adja meg a mennyben örökös széköket.

— Az „Ellenőr“ jan. 25-ki számából. —

Legidősebb, közeli száz éves mánásaink egyike, báró Podmaniczky János, a mint értesülünk, betegeskedik.

Ö. M. Az mind igaz lehet; de elmésséget vajmi keveset találtunk benne. — S. Gy. Jeles küldemény. Csak arra kérjük, hogy ne vesztegessen rá a mezőcsáthi határ jó termő földjét; de a papirost ne kímélje: írjon »egyoldalulag.« — „Homlokzat.“ Börzevizy ugyan nem ért az architektúrához, de viccet mégis jobbat mond, mint a minőt a szájába tol ön. — F. D. Az egyik bele került. A másik régi, de azért mégis közöletlen. Szerencsére főtartja a hagyomány. — P. D. A szobormű megérkezett Bécsből, de oly semita szabásu, hogy nem is viasszal, de libazsírral kellene beereszteni. Még egy hétbe kerül. — N. Egyik sem vált be. — E. M. Am folytassa. Egyszer másszor tán sikerül önnek is. Azt pedig mi is nagy megütközéssel olvastuk a lapokban, hogy József főherczeg Fiumében »tányéralaku villát« épített. — „Ad hoc.“ Ketteje kitünő; közbőljük is. De ugy látszik, hogy voltaképen ön nem medikus, hanem patyikus. Hogy illik már utszéli pulvissal oly sűrűn conspergálni élmés lapdacsáit! — F. D. Az egyikre nézve találkoztunk. A másik nem elég metsző. — Quidam. Tojáss Dánielünk méltatni fogja. — M. Y. Belénk is kapaszkodnék a kir. ügyész, ha kiadnánk. — D. P. Egy-egy tárgy a t följegyzetünk belőle. Kidolgozása nem sikerült. Mi elmésség van ebben, hogy: Dojáss Tániel? Hiszen akkor az is élcz, hogy: Nesti Papló! — „Természettudomány.“ A keveset is, ami akadt benne, szivesen vettük. — F. G. Kegyes ajánlatára nem állhatunk rá. Legjobban cselekszik, ha adomagyűjteményét a Révai testvérek könyves boltjába küldi be. Láttatlanban nem lehet alkudozni. — K. A. Nagyon rendén van, hogyha már az utóvilág nem ad neki, legalább önmagának fönjon koszorút a színész. Ez magyarázza és mentse ki egyúttal a nagy Kazaliczkyt. De, hogy némely vidéki szini röfferens letesz egy Salvinit is: erre volt már példa. Hiszen még a »központiak« is hogy neki dühödtek most egyszerre a virtusnak. Egyiknek mértéke a »Comédia Française«, másiké a bécsi »Burg«, vagy a föltámaszthatatlan Lendvay, Szentpétery, Egressy sat. Majd megbékülnek a maguk kenyéririgységén. — Kszrs. Van abban sok igaz, amit mond. Csak elméssében mondta volna el! — „Fris történet.“ Nem találtuk olyan mulatságosnak, mint ön. — S. I. A ki elcsente a szimpla kalendáriumot, elemeli az, ha csöngetyű van is rajta. Táu így még szivesebben s ennél fogva még ügyesebben. De azért bizony a filozoptereket nem kesáritjük. Mi ez ahhoz képest, mikor a jogonczai fogasról tündezzik el néha egy-egy téli kaput? Nagy Bécs e részben is iskolát csinált nálunk. — Zombori. Mihelyt lehet. — Ypsilanti. Találtunk benne közlésre méltót. — Csut. Előbb olvassák, aztán ítélünk. — „Rmmy.“ Verseit még egy darabig szikkasztjuk a papiros kosárban s csak aztán fütünk be velök.